

Dz.U. 1989 Nr 33 poz. 175**U S T A W A**

z dnia 24 maja 1989 r.

o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych**Opracowano na podstawie t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 723.****Rozdział 1****Rozpoznawanie spraw gospodarczych**

Art. 1. Rozpoznawanie spraw gospodarczych powierza się sądom rejonowym i sądom okręgowym, w których tworzy się odrębne jednostki organizacyjne (sądy gospodarcze).

Art. 2. 1. Sprawami gospodarczymi są sprawy ze stosunków cywilnych między przedsiębiorcami w zakresie prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

2. Ponadto sprawami gospodarczymi są sprawy:

- 1) określone w ust. 1, choćby którakolwiek ze stron zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej;
- 2) ze stosunku spółki oraz dotyczące roszczeń, o których mowa w art. 291–300 i art. 479–490 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, z późn. zm.¹⁾);
- 3) przeciwko przedsiębiorcom o zaniechanie naruszania środowiska i przywrócenie do stanu poprzedniego lub o naprawienie szkody z tym związanej oraz o zakazanie albo ograniczenie działalności zagrażającej środowisku;
- 4) między organami przedsiębiorstwa państwowego;
- 5) między przedsiębiorstwem państwowym lub jego organami a jego organem założycielskim lub organem sprawującym nadzór;
- 6) z zakresu prawa upadłościowego i restrukturyzacyjnego;
- 7) o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu, którym jest orzeczenie sądu gospodarczego prawomocne lub podlegające natychmiastowemu wykonaniu albo ugoda zawarta przed tym sądem, jak również innemu tytułowi egzekucyjnemu, obejmującemu roszczenia, które,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 265 i 1161, z 2015 r. poz. 4, 978, 1333 i 1830 oraz z 2016 r. poz. 615.

gdyby były rozpoznawane przez sąd, należałyby do właściwości sądów gospodarczych;

- 8) o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego opartego na prawomocnym lub podlegającym natychmiastowemu wykonaniu orzeczeniu sądu gospodarczego albo ugodzie zawartej przed tym sądem, jak również innego tytułu wykonawczego obejmującego roszczenie, które, gdyby było rozpoznawane przez sąd, należałoby do właściwości sądów gospodarczych;
- 9) o ustalenie, że orzeczenie sądu lub rozstrzygnięcie innego organu państwa obcego wydane w sprawie gospodarczej podlega albo nie podlega uznaniu;
- 10) inne, przekazane przez odrębne przepisy.

Art. 3. (uchylony)

Rozdział 2

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 4. (pominięty)

Art. 5. (pominięty)

Art. 6. (pominięty)

Art. 7. (pominięty)

Rozdział 3

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 8. 1. Traci moc ustawa z dnia 23 października 1975 r. o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym (Dz. U. poz. 183 oraz z 1982 r. poz. 214).

2. Niezakończone prawomocnie do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy, toczące się w okręgowych komisjach arbitrażowych, przekazuje się do dalszego rozpoznania właściwym sądom. Czynności dokonane przed tymi komisjami są skuteczne, jeżeli odpowiadają przepisom dotychczasowym. Sprawy, w których nie zostały rozpoznane środki odwoławcze od orzeczeń okręgowych komisji arbitrażowych przez Główną Komisję Arbitrażową, przekazuje się Sądowi Najwyższemu – Izbie Cywilnej. W razie uchylenia orzeczenia, Sąd Najwyższy przekazuje sprawę właściwemu sądowi.

3. Sądy wojewódzkie wstępują w stosunki prawne związane z lokalami zajmowanymi przez odpowiednie okręgowe komisje arbitrażowe. Sąd Wojewódzki

w Warszawie wstępuje także w stosunki prawne związane z lokalami zajmowanymi przez Główną Komisję Arbitrażową.

4. Mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji Głównej Komisji Arbitrażowej przekazuje się Sądowi Wojewódzkiemu w Warszawie, a mienie i środki finansowe pozostające w dyspozycji okręgowych komisji arbitrażowych przekazuje się odpowiednim terenowo sądom wojewódzkim.

5. Minister Sprawiedliwości ureguje szczegółowo sprawy związane ze zniesieniem Głównej Komisji Arbitrażowej i okręgowych komisji arbitrażowych.

Art. 9. 1. Niezakończone prawomocnie w sądach sprawy cywilne, które na mocy niniejszej ustawy stały się sprawami gospodarczymi, toczą się w dotychczasowym trybie. Jeżeli jednak sąd rewizyjny uchyli w całości lub w części zaskarżone orzeczenie, przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania właściwemu sądowi gospodarczemu.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do spraw rejestrowych, które z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy przejmuje właściwy sąd gospodarczy.

Art. 10. Wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym orzeczeniem komisji arbitrażowej następuje według przepisów dotychczasowych, z tym że do wznowienia postępowania jest właściwy sąd, który według przepisów niniejszej ustawy byłby właściwy do rozpoznania sprawy.

Art. 11. 1. Od prawomocnego orzeczenia komisji arbitrażowej może być wniesiona rewizja nadzwyczajna według dotychczasowych przepisów, z tym że organ uprawniony wnosi ją do Sądu Najwyższego.

2. Jeżeli Sąd Najwyższy uchyli zaskarżone orzeczenie, przekazuje sprawę do rozpoznania właściwemu sądowi. W sprawach gospodarczych dalsze postępowanie toczy się według przepisów niniejszej ustawy.

3. Podania o wniesienie rewizji nadzwyczajnej, skierowane do Prezesa Państwowego Arbitrażu Gospodarczego, a nierozpatrzone do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają przekazaniu do rozpatrzenia Ministrowi Sprawiedliwości.

4. Rewizje nadzwyczajne wniesione do Głównej Komisji Arbitrażowej, a nierozpoznane do dnia wejścia w życie ustawy, podlegają przekazaniu Izbie Cywilnej Sądu Najwyższego.

Art. 12. (pominięty)

Art. 13. (pominięty)

Art. 14. (pominięty)

Art. 15. Przepis art. 8 ust. 2 stosuje się odpowiednio do spraw w przedmiocie wpisu na listę radców prawnych i spraw w przedmiocie wpisu na listę aplikantów radcowskich, z tym że sprawy te, toczące się przed prezesami okręgowych komisji arbitrażowych, przekazuje się do dalszego rozpoznania właściwym radom okręgowych izb radców prawnych, a sprawy, w których wniesiono środki odwoławcze od decyzji prezesów okręgowych komisji arbitrażowych, przekazuje się Krajowej Radzie Radców Prawnych. W razie uchylenia decyzji, Krajowa Rada Radców Prawnych przekazuje sprawę właściwej radzie okręgowej izby radców prawnych.

Art. 16. Listy radców prawnych i listy aplikantów radcowskich, prowadzone dotychczas przez okręgowe komisje arbitrażowe, przekazuje się wraz z aktami osobowymi właściwym radom okręgowych izb radców prawnych do dalszego prowadzenia.

Art. 17. Aplikanci radcowscy, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy odbywają aplikację radcowską, kończą tę aplikację według przepisów dotychczasowych, z tym że aplikację radcowską prowadzą okręgowe izby radców prawnych.

Art. 18. 1. Ilekroć w Kodeksie cywilnym i innych ustawach jest mowa o Państwowym Arbitrażu Gospodarczym, należy przez to rozumieć sądy gospodarcze w stosunku do podmiotów w tych przepisach wymienionych.

2. Przepis ust. 1 nie narusza przepisów regulujących stosunki prawne między podmiotami będącymi jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Art. 19. (pominięty)

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 1989 r., z tym że art. 8 ust. 5 i art. 13 ust. 1, 5 i 6 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia²⁾.

²⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 czerwca 1989 r.